

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 26. Francisci Aquavivæ Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

„Cardinalium Collegio adscriptus, sæc. XVIII.
 „eadem quoque dignitate auximus Pa- A. C. 1725.
 „trem Pipiam Ordinis Dominicani,
 „quem professi sumus Magistrum Gene-
 „ralem; nunc vero Cosciam eadem gra-
 „tia honorare decrevimus, quia fide-
 „lis & constans mearum visitationum,
 „& laborum, socius erat, & mecum
 „pondus diei & æstus tolerabat, „ His
 dictis Pontifex collectis Cardinalium
 suffragiis Cosciam Purpura decoravit,
 eique sequenti die ipse rubrum Bire-
 tum imposuit adjecto titulo S. Mariæ
 in Dominica. Eadem die undecima
 Junii Nicolaum de Judice pariter Nea-
 politanum Protonotarium Apostolicum,
 & sacri Palatii Præfectum creavit Car-
 dinalem Diaconum tit. S. Mariæ ad
 Martyres.

§. XXVI.

*Francisci Aquavivæ Cardinalis
 obitus.*

Hunc annum quatuor Purpurati vitæ Vit. Franc.
 suæ ultimum habuere; hos inter Aqua t. 1.
 primus erat Franciscus Aquaviva pa- pag. 326.
 tria Neapolitanus, qui anno Christi Guarn. Vit.
 millesimo sexcentesimo sexagesimo Pontif. t. 2.
 quinto die decima tertia Januarii na- pag. 71.
 tus, Parentes habuit Josiam Atriæ
 Ducem, & Franciscam Caracciolam
 Tor-

Sæc. XVIII.
A. C. 1725

Torellæ Principis Filiam. Ab his ergo summa cura & diligentia educatus, unacum lacte ea virtutum semina imbibit, quæ ei in omnem ætatem miro incremento adhæsere. Ut primum e pueris excessit, Neapoli erudito traditur Præceptori, a quo iis imbuitur literis, quibus ætas juvenilis ad humanitatem informari solet. Missus deinde Romam, sub cura Cardinalis Octavii Aquavivæ Patru sui ad Philosophiam animum appulit, eique cito antecellere ceteros ingenii gloria, & progressus felicitate contigit; erat enim in eo præter docilitatem ingenii, fidelis admodum memoria, & nullo labore frangenda studii assiduitas, miraque in disputando subtilitas. Emenso jam Philosophiæ spatio ad Theologiam, divinam disciplinarum Reginam, operam contulit, & tum facile ostendit, fore, ut magno Ecclesiæ, Sedisque Apostolicæ commodo & ornamento futurus esset: Hic virtutum splendor non diu latuit Innocentium XI. Papam, qui juvenem honorariis suis adscripsit Cubiculariis, & paulopost utriusque Signaturæ, ut vocant, referendarium, demumque Ferrariensem Pro-Legatum renuntiavit. Nondum vigesimum quartum ætatis annum compleverat Franciscus, cum jamjam ab Alexandro

xandro VIII. summo Pontifice fidei Quæ-
 fitor in Insulam Melitensem ablegatur,
 & ab ejus Successore Innocentio XII.
 inde revocatus, Clericus dicitur Came-
 ræ Apostolicæ: Cum autem in omni-
 bus hisce officiis majora indies probi-
 tatis & prudentiæ specimina ederet, &
 præter omnes naturæ dotes Principe
 Viro dignas, singulari oris Majestate,
 morumque comitate æqualium ac Su-
 periorum existimationem sibi concilia-
 ret, hinc idem Pontifex illum ad al-
 tiores etiam dignitatum gradus evehere
 decrevit, ac primo in Præfectum sui
 Cubiculi selegit, dein Cardinale Ar-
 chinto Apostolico in Hispaniis Nuntio
 inde reverso, ad hoc præclarum mu-
 nus arduis maxime temporibus illum
 promovit, & Archiepiscopum Laris-
 sæum pronuntiavit: Fluxerat annus
 Christi millesimus septingentesimus,
 quo Franciscus solemnè pompa Madri-
 tum ingressus, cum suum Ministerium
 obire inciperet, Carolum II. Regem
 Catholicum graviter ægrotantem de-
 prendit, quo paulopost mortuo, ex
 testamenti tabulis Philippus Andega-
 venlis Dux in Successorem nominaba-
 tur: Tam vero plurimis, proximisque
 Europæ, Sedisque Apostolicæ discrimi-
 nibus Pontificis animo obversanti-
 bus, Franciscus, qualis quantusque
Hist. Eccles. Tom. LXXII. K Vir

Sæc. XVIII.
 A. C. 1725.

Sæc. XVIII.**A. C. 1725.**

Vir esset, luculentis monstrabat argu-
 mentis; cum enim idem Philippus Regni
 Neapolitani, quod Papa sibi feudum
 nomine obnoxium tenet, hæres decla-
 raretur, Aquaviva fidissimus Ecclesiæ
 Administer, ejusque jurium Assertor
 strenuus nomine Pontificis, solemnem
 oppositione jus in hoc Regnum Sedi
 Apostolicæ salvum conservavit: Post-
 quam vero Clemens XI, eundem Du-
 cem pro Hispaniarum Rege agnoverat,
 Aquaviva hujus Principis gratiam sibi
 tam dextre conciliabat, ut eidem per-
 charus illum undique bello agitatam,
 hostiumque insidiis impetum vel in
 Aula vel in castris comes individuus
 sequeretur, atque ad cudendos num-
 mos argenteos suam suppellectilem pro-
 ferendis belli expensis contra Caro-
 lum III. Austriæ Archiducem suppeditaret,
 qua intempestiva liberalitate acrem
 Clementis XI. reprehensionem sibi accersiverat.
 Prævalebant tamen Francisci merita,
 quæ condigno compensaturus præmio
 Clemens XI. eundem sacra Purpura condecorat,
 Philippus vero V. Hispaniarum Rex eidem
 rubrum Biretum imponit. Anno sequenti
 Aquaviva ex Hispaniis Romam reversus,
 in itinere pretiosa quæque ex naufragio
 amisit. Quod quidem futurarum ejus
 calamitatum omen erat in-
 fau-

faustum; quippe Philippi Regis partes, Sæc. XVIII.
 quas semel amplexus erat, constan- A.C. 1725.
 tissime tenens, a Carolo VI. Imperatore
 omnibus suis bonis, & quæ in Neapolis
 Regno possidebat, beneficiis exuitur,
 ejus quoque Frater Joannes Hierony-
 mus Atriæ Dux amplissimo orbatu pa-
 trimonio, & unacum Conjuge & libe-
 ris e Regno discedere, ac aliquamdiu
 sine foco & lare locum, qui profugos
 reciperet, quærere cogitur, & tandem
 Romam desertur. Ibidem insequente
 fortunæ invidia paulopost ex acutissi-
 mis calculi doloribus moritur. Primis
 hisce malis mox deterius successit; ma-
 gnis enim itineribus Romam propera-
 bat Julius Antonius defuncti Ducis fi-
 lius natus major, ut in Francisci Avun-
 culi sui amplexus rueret; ast in medio
 itingere ardentissima febris, & præma-
 tura morte intercipitur. In hac ad-
 versantis fortunæ malevolentia depre-
 hensus Cardinalis, animo suo ad Chri-
 stianæ sapientiæ leges jam instructo,
 firmatoque cunctas calamitates, sub
 quarum ruinis alter Francisco infirmior
 expirasset, heroica confidentia despi-
 ciebat, melioris fortunæ spe erectus:
 Id enim benignum Numen providet,
 ut, ubicunque calamitas, illic etiam
 plerumque levamen præsto sit: Neque
 id Francisco tunc ex toto defuit; quo-
 minus

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

minus enim sperabat, eo gratius accidit, ut ab eodem Rege Catholico primum Regni Hispanici Protector, & postea Regius in Urbe Administer diceretur. Crescente autem ad meritum mensuram Philippi Regis benevolentia, cuncti Aquavivani Principes, jure indigenatus in eos translato ad omnes Magistratus Regio decreto capaces declarantur, & Franciscus ab eodem Rege ad Parmensem Aulam dæcernitur, ut Elisabetham Farnesiam, novam Philippi Regis Sponsam salutareret, dein in Hispaniam deduceret, & demum solemnî connubio interesset. Magna inde Francisco & gratiæ, & beneficiorum accessio obvenit; quippe a Rege ad Toletanum Archiepiscopatum nominabatur, quam tamen ipse dignitatem recusans, annua pensione auctus est: Minus vero Romæ sibi benevolum experiebatur Pontificem, eoquod Alberonium Purpura decorari importunius postularet, & nimis acriter Belugam ab hac dignitate præpedire niteretur. Nihilominus se oppido beneficium exhibuit erga exulem Angliæ Regem, quem *Prætendentem* vocant, quem non modo multis iisque pretiosissimis honorabat donis, sed & per Althanium & Judiceum Cardinales deplorandam hujus Principis conditionem

nem perimpense Cæsari commendabat, Sæc. XVIII.
 Eo etiam sine sibi Cæsarei Oratoris A. C. 1725.
 benevolentiam conciliare studuit; brevi
 tamen inter eos officiosæ societatis ne-
 xus intercidebatur; cum enim Franciscus
 foribus Basilicæ ad S. Mariam Majo-
 rem Hispani Regis insignia affigi cu-
 raret, Althanius Cardinalis, utpote
 Cæsaris Legatus totis viribus se op-
 posuit, inde Imperatoris jura violari
 caussatus. Mortuo autem Clemente XI.
 & Innocentio XIII. ad D. Petri Cathe-
 dram eucto hæc lis composita est, &
 Franciscus Benedicto XIII. percharus
 Sabinensem Episcopatum ab eodem ob-
 tinuit, simul titulum S. Cæcilie reti-
 nere permissus, eoquod hanc Ecclesiam
 magnifico sumptu reparatam eximiis
 auxisset ornamentis. Tandem vero
 podagræ doloribus pene consumptus,
 atque ab ipsomet Pontifice precibus,
 fervidisque ad Deum Sanctosque Pa-
 tronos suspiriis, & Apostolica bene-
 dictione probe munitus, die octava
 Januarii sexagenarius decessit, sepul-
 tus in Ecclesia sua titulari ad S. Cæ-
 ciliam.

§. XXVII.

*Cardinalis Christiani Augusti Saxo-
 Citiensis Ducis decessus.*

K 3

Aqua-